

Fr. Trap, Konsul, Trykkeriejer.
 Schütte, Kammerherre, til Bygholm.
 Sponon, Kammerjunker og Jagtjunker, Skovrider, Stendalgaard.
 Schoustrup, Kommandør.
 Ruben, portugisisk Generalkonsul.
 P. Lindegaard, Fabrikant.
 Lindegaard, Frue.
 Neijendam, Grosserer.
 Isberg, Grosserer.
 Schulm Zeuthen, Greve, Tølløse.
 Rafn, D., Frøken.
 Rafn, Christiane, Frøken.
 Rafn, H., Frøken.
 Rafn, Caroline, Frøken.
 Rafn, H., Adjunkt i Roskilde.
 Hs. Højhed Johan, Prins til Slesvig-Holsten-Sønderborg-Glücksborg.
 U. A. Holstein, Greve.
 Johanne Bartholin, Stiftsdame, Holsteinborg.

E. Neergaard, Enkefrue.
 V. Holstein, Komtesse, Sofiehøj.
 Holmblad, Etatsraad.
 H. V. Grevenkop-Castenskiold, Kammerj., Frederikslund.
 Vahl, Provst, Karrebæk.
 Fugl, Proprietær.
 Reusch, Assistent ved det geologiske Museum i Kristiania.
 Sommer, Fabrikant, Buenos Aires.
 A. de Richelieu, Marinekaptajn hos Kongen af Siam.
 Christiansen, Kaptajn i Siam.
 Rothe, kgl. Slotsgartner.
 Madsen, C. L., Overkrigskommisær.
 Lättichau, Kammerherre, Tjele.
 Bille, Kammerherre, Dr. juris, London.
 Hs. Højhed Wilhelm, Prins af Slesvig-Holsten-Sønderborg-Glücksborg.
 Madsen, H. P., Apotheker.
 Nielsen, Generalkonsul, Rio Janeiro.
 Dickson, O., Dr. phil., Grosserer, Göteborg.
 Unna, dansk Konsul paa Sandwichsøerne.

Selskabet tæller i alt 918 Medlemmer, hvoraf 49 ere livsvarige og 867 ere ordinære Medlemmer; af de sidste ere 208 Damer og 155 bo uden for Kjøbenhavn.

Selskabets *Kasserer* (og tillige dets Hovedkommissionær) er Dhrr. Boghandlere *P. Hauberg & Comp.*, og dets *Revisorer* ere *H. Werlün*, Fuldmægtig i Finansministeriet, og *Frohnd*, Assistent i Finansministeriet.

I det tredje Møde for Vinteren 1881-82 gav Kapt. *O. Irminger* en Fremstilling af det internationale afrikanske Selskabs Virksomhed, og dernæst talte Kapt. *N. Hoffmeyer* om Solpletterne og Vejlilget.

I det fjerde Møde udviklede Overkrigskommisær *C. L. Madsen* Planen for den nordatlantiske Telegraf, og derefter talte Prof. *Thrige* om Roudaires Projekt til at oversvømme en Del af Sahara.

I det femte Møde fremsatte Premierløjtnant *A. Hovgaard* Planen for en arktisk Expedition, og dernæst gav Landfysikus *Kalmer* en Skildring fra Dansk-Vestindien.

I det sjette Møde talte Prof. *Erslev* om en af vore Husfugle, set fra et geografisk-historisk Standpunkt, og dernæst skildrede Missionær *Shrefsrud* Santalernes Folk.

Størrelsen af Frankrig og dets Kolonier, af Elisée Reclus.

Vort Land har store Kolonier i Afrika, Oceaniet og den nye Verden. I forrige Aarhundrede var det franske Kolonialherredømme vistnok meget udstrakt; thi vi ejede Louisiana, Kanada og ikke ringe Omraader i Hindustan; men Frankrig nødtes til at overgive disse Egne til Storbritannien. Desuagtet ere de franske Kolonier af Vigtighed, og Algérien, paa den anden Side af Havet ved Marseille, er i Færd med at omdannes til et „Ny Frankrig“. Størrelsen af de franske Kolonier, hvad enten man nu egner eller ikke regner Tunis og Kambodsja med dertil,

er ikke ringe; men Folkemængden i disse Kolonier og Handelen dermed giver ikke Moderstaten nogen større Magtfulde; de fleste af dem ere tillige meget kostbare for Moderlandet, og deres Indbyggere bidrage kun for en ringe Del til at øge den franske Magt.

Den omtrentlige Størrelse af *selve Frankrig* kan sættes til 9,600 □ Mile, hvorimod *Algérien* har en Størrelse af omtr. 5,000, *Senegal* af omtr. 3,000 og det franske *Kotjinkina* af omtr. 2000 □ Mile. Den virkelige Udstrækning af Frankrigs Magt kan imidlertid ikke maales

paa denne Maade; thi vort Lands sande Kolonier ere de Egne, hvor dets Ideer udbrede sig, hvor man læser dets Bøger og hvor man taler dets Sprog. I selve Frankrig udviskes Landskabsmaalene efterhaanden, og den Tid nærmer sig, da disse ville svinde bort, og da endog selvstændige Sprog saa som det provencalske, det baskiske, det nedre-bretonske og det flamske ville blive afløste af det franske. Uden for vore Grænser er fremdeles fransk Nationalsproget i henved Halvdelen af Belgien, i det vestlige Schweiz og i enkelte Dele paa den italienske Side af Alperne, ligesom ogsaa paa den anden Side af Havet, paa Haïti, i Dele af Canada og de nordamerikanske Fristater. Det tales end videre i alle civiliserede Lande, hvor der er Folk, som sysle med Kunst eller med andre Taakens Værker. Af Hollænderne, hvis Sprog jo er nedertysk, kunne ikke mange højtyisk, hvorimod alle de dannede Hollændere kunne fransk, ja! endog meget godt fransk. Omkring i Tyskland læres der ogsaa fransk, skjønt man jo med Skinsyge passer paa, at vort Sprog ikke skal faa altfor megen Magt i dette Land. Det er tilstrækkelig kjendt, at fransk Sprog og franske Sæder have stor Udbredelse hos de dannede Klasser i Rusland, og at de Engelskmænd, der overhovedet kunne tale et fremmed Sprog, da have valgt det franske. Hvorledes Forholdet i saa Henseende stiller sig i de skandinaviske Lande har jeg ikke nødig at udvikle paa dette Sted; men jeg vil kun sige, at jeg, da jeg for et Par Aar gjorde en Rejse i disse Egne, havde rig Lejlighed til at iagttage, hvor stor Pris man dér sætter paa Frankrig og hvad der kommer derfra. Det er nu vistnok meget mærkeligt, at man i de skandinaviske Lande, hvis Sprog er i saa nær Slægt med tysk og hvis Beboere derfor med Lethed kunne lære tysk, har saa megen Sympathi for Frankrig og for det langt sværere franske Sprog. Paa min Rejse mærkede jeg alle Vegne, at Folk meget gjerne vilde tale fransk med mig, men jeg følte tillige, at de

kun gjorde det med Møje; naar jeg talte tysk til dem, var det, som om de bleve friede fra et Aag, og Talen gik da langt mere flydende. Jeg gjorde den samme Iagttagelse i Kjøbenhavn, Stockholm og Kristiania.

Sympathien for Frankrig og Vanskeligheden ved at lære dets Sprog i Modsætning til Nordboernes mindre venlige Følelser over for Tyskerne samt Letheden ved at lære tysk, give ogsaa Nøglen til Forklaringen af et Udtryk, som jeg gjentagne Gange har hørt af Tyskere. „Nordboerne“, sige de, „holde meget af Franskmandene, men de undgaa dem gjerne paa Rejser; de holde ikke af os, men de søge os gjerne paa Rejser“.

Der er nu visselig flere Sprog, som tales af et større Tal Mennesker, end det franske. Man kan nemlig regne, at de engelsktalende for Tiden i alt udgjøre 96, de russisktalende 80, de tysktalende 60 og de spansktalende 46 Mill., medens de fransktalende kun udgjøre 44 Mill. Det er ogsaa rimeligt nok, at det engelske om ikke lang Tid vil faa Overvægten over alle andre Sprog, da det jo allerede nu er Kultursproget i Nordamerika, Sydafrika, Avstralien og det yderste Østen; men i Evropa vil det franske uden al Tvivl for lange Tider vedblive at være det mest afholdte Sprog. I alle de Lande, hvor Befolkningen er af latinsk Rod, altsaa ogsaa i Rumænien, Italien, Spanien og Portugal foruden i hele det spanske og portugisiske Amerika er fransk det Sprog, der skattes højest efter selve Landssproget, og de store franske Forfatteres Arbejder have dér en Hædersplads i alle Bogsamlinger. Fremdeles frembyder det nordlige Afrika, der ved sine Nybyggere maa regnes som en Del af Evropa, en vid Mark for Udbredelsen af fransk, og Ørkenens Sønner søge nu i tusendvis at lære at tale det; alle de arabiske Varemæglere i Nordafrikas Egne kjende det allerede. Hvilken Udgang Kampen om Herredømmet imellem Kultursprogene endogsaa faar, vort skjønnede Mordersmaal vil have en lang Fremtid for sig.

Lidt om Kreolerne,

af Ed. Erslev.

Spørgsmaalet om, hvad man skal forstaa ved Ordet „Kreol“ besvares paa mange Maader; men det rette er, at det fra først kun betyder en blank, der er født i det varme Amerika. Ordet, der paa spansk hedder „criollo“, er af usikker Oprindelse; efter nogle kommer det af det

spanske „criar“, opdrage, føde, efter andre er det et caribisk Ord og efter atter andre et Ord, der er opfundet af Landeranerne („Conquistadorerne“). I Dansk Vest-

*) E. Littré. Dictionaire. I. 1863. S. 891.